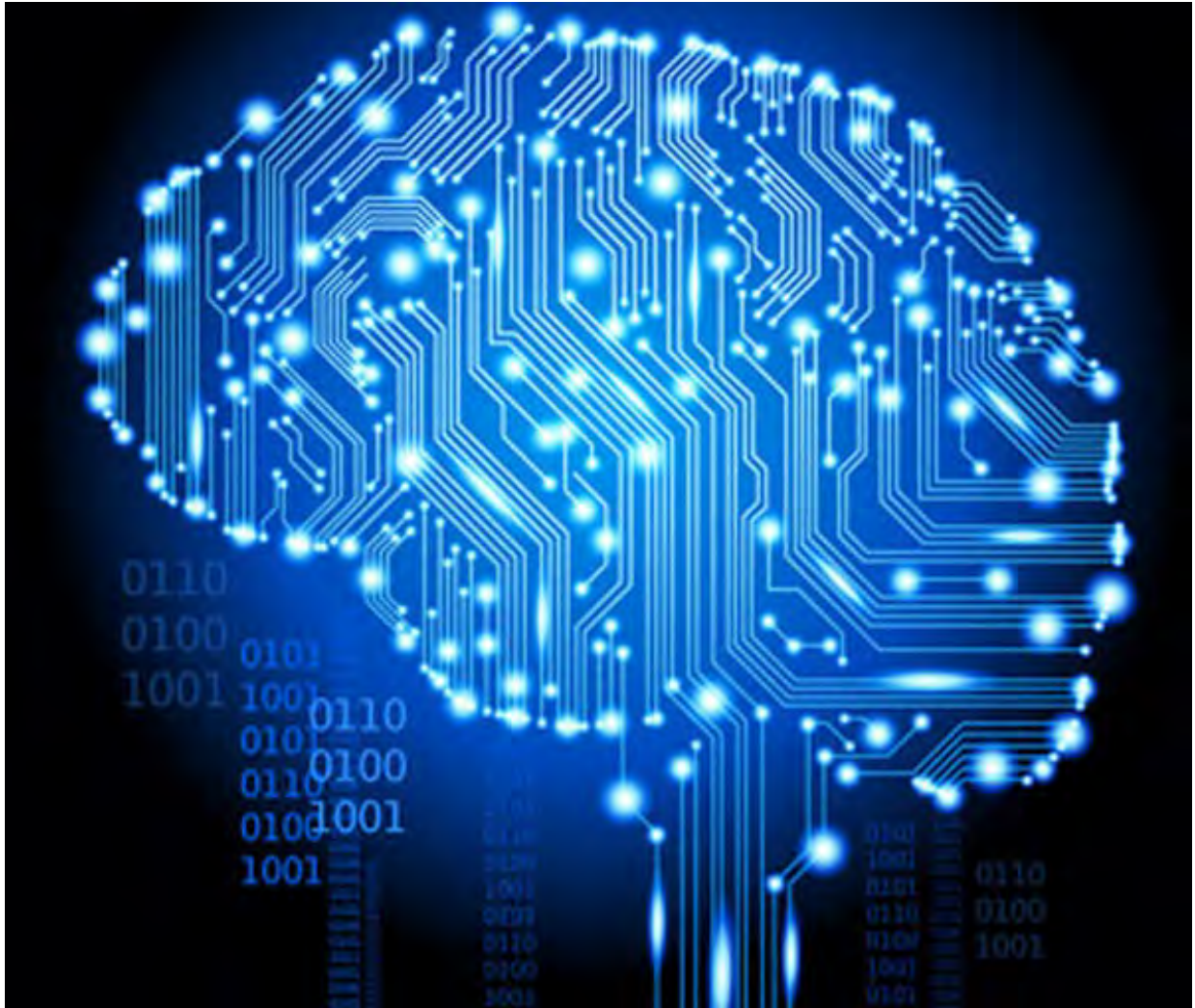

Jónás Tamás 01.11.

Semmi, nulla, egy, tizenegy, de inkább páros egyes.
Szelíd lettem, mert a múltam a szelídségnek kedvez.
Tudom, persze, az a múlt csak jelen van és bennem.
Úgy vagyok én mégis, hogy a nullában vagyok egyben.
Nehezen indul: semmi, nulla, és jó sokáig egy van,
Fibonacci vigasztaljon egy bolond sorozattal?
Ahogy az üres fenyőfákat felruháztuk dísszel,
láttuk a szelíd gazdagságot, amihez nem kell ékszer.
Beleláttuk a nincsbe, ami nem semmi, ugye, rosszabb,
süveget, diót, cukrokat. Ma minden remény bosszant.
Nulla, nulla, nulla, nulla, nulla, nulla, nulla.
Ilyen ritmust diktálna az Úr, ha becsület volna.
De nulla, nulla, nulla, egy: csak kószoló az élet.
Könnyebb lenne örülni a következetes sötétnek.

Fotó | [flickr.com](https://www.flickr.com/photos/ligetmuhely/)